

РЕШЕНИЕ

№ 8045

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4819** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. И. С. и Ф. К. Б. и двамата с адреси в [населено място] против Заповед № РД-09-50-837/04.08.2005г. на главния архитект на Столична община /СО/.

С жалбата се твърди, че за оспорената заповед С. и Б. узнали едва на 17.04.2019г. Сочат, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон и че с нея се нарушава свободния достъп до имотите им.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуални представители на С. и Б. - адв. А. и адв.М..

С писмени бележки адв. А. сочи, че оспорената заповед е нищожна, а ако е налице компетентност на административния орган е незаконосъобразна поради противоречие с материалния закон, немотивирана, както и издадена и разгласена при допускане на съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Претендира присъждане на разноски.

Адв.М. пледира заповедта да бъде обявена за нищожна, поради това, че е нарушено изискването на чл.15 от ЗУТ за представяне на нотариално заверен предварителен договор и заявление за доброволна делба или за незаконосъобразна. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

С писмени бележки адв. М. иска оспорената заповед да бъде обявена за нищожна или незаконосъобразна.Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - главният архитект на Столична община чрез процесуален представител намира жалбата за недопустима и неоснователна. Сочи, че в случая не се касае за изменение на плана по реда на чл.15 от ЗУТ, а за прилагане изменение на плана по реда на § 8 от ДР на ЗУТ.

Заинтересованата страна "Българска компания" АД, представлявана от управителя М. В. оспорва жалбата като неоснователна. С писмени бележки упълномощеният адв. Кр.А. излага съображения в подкрепа на твърденията си, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Намира жалбата за процесуално недопустима, неоснователна и недоказана.

Адв. Г., процесуален представител на заинтересованите страни Б. Й. Г., И. Й. Г.-Р. и М. Н. М. - Г. намира жалбата за неоснователна, недоказана и просрочена. Поддържа тезата на ответника и претендира разноски в размер на 800,00 лв.

Адв. Н. - особен представител на заинтересовани страни- С. В. Ф., А. Л. И., А. К. У., Б. С. С., Г. Д. Д., Г. С. Т., Г. Д. С., Д. Б. Д., К. К. Ж., К. С. Н., М. Г. И., М. М. А., М. С. Б., М. С. Г., М. А. Б., П. Р. К., Р. С. З., Р. И. М., С. М. М., С. Т. А., С. Д. К., С. С. К., Т. Ц. Н., Ф. Е. Д., Ф. К. В., Я. Ф. В., Я. К. Й., М. Е. Ф., Е. Е. Ф., П. Н. П., А. М. Ф., В. Я. М., В. С. Т., В. Н. Б., Е. П. К., призовани по реда на чл.18а, ал.9 от АПК с писмени бележки моли жалбата да бъде отхвърлена като недопустима и неоснователна. Предвид заключението на вещото лице и дългият период от издаването на оспорения акт и фактическото му обжалване едва през 2019г. особеният представител намира процесната заповед за стабилен административен акт. Изразява становище, че правно и житейски е неоправдано обжалването на акта след 14-ет години при условие, че е спазена процедурата по неговото издаване или същата е без съществени нарушения.

Адв.Д. - процесуален представител на заинтересованата страна Н. Н. намира, че процедурата е спазена, но не са представени доказателства за пълна проектантска правоспособност.

Останалите заинтересовани страни: А. К. Н., Е. С. И., Е. С. И., Столична община, А. Ж. А., А. А. И., А. А. Ф., А. Д. Т., А. П. К., А. Н. М., А. И. И., А. В. М., А. П. И., А. Г. А., А. П. А., А. А. А.-Л., А. А. Б., А. А. И., Б. А. М., Б. З. М., Б. С. В., Б. А. Т., Б. Д. Б., В. И. М., В. Б. М., В. Б. В., В. Р. З., В. И. М., Г. Б. Ж., Г. Г. И., Г. Г. Г., Г. Ц. Ц., Г. И. Т., Г. Ф. С., Д. М. Т., Д. А. М., Д. Н. С., Е. М. Г., Е. С. М., Е. В. Ц., Е. Б. К., Е. Г. П., Е. М. К., З. А. П., И. Ц. Ц., И. Р. М., И. К. И., Й. М. М., Й. Т. Х., К. Т. П., К. Х. К., К. М. Р.-М., „К. консулт“, К. Г. Х., Л. В. К., Л. С. С., Л. К. Х., М. Б. Л., М. В. В., М. С. Н., М. Г. М., М. Д. Х., М. И. Т., Микро асу, М. М. Т., М. П. Ф., М. Р. М., М. Н. Б., Н. Ц. Р.-Д., Н. С. С., Н. З., Н. Л. Д., Н. Б. Г., Н. Л. В., Н. Р. С., П. Х. П., П. Г. В., П. С. П., Р. Н. Х. -Г., Р. Н. С.-В., Р. М. Р., Р. Х. Д., Р. Л. Ц., Р. П. И., Р. Х. Ч., С. В. Й., „Свети Никола“ ЕООД, С. Л. И.-В., С. Н. С. -М., С. К. С., кметът на район „В.“ - СО, Софийски имоти, С. В. С., С. С. М., С. Л. И., Т. С. Б., Т. Х. В., Т. Ц. И., „Фина механика“, Ю. С. Д.-А., Ю. Е. Х., Я. Т. Н., Е. С. Ф., М. И. М., П. А. П., П. Г. Л., А. П., А. И. К., П. И. К., Д. И. К., Г. О. Х., Г. О. Х., Г. Г. Г., Д. Г. Г., М. С. Ф., И. С. Г., Е. С. Г., Г. С. Г., Е. И. М., В. И. М., Н. А. П., К. Г. Д., М. Д. М., Г. Д. М., Б. А. Б. не изразяват становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за

установено следното:

Жалбоподателката Ф. К. Б. е законен наследник на К. В. М. и Т. Г. М., починали съответно през 1979г. и 1983г., които през 1966г. са придобили правото на собственост върху първи етаж от масивна двуетажна сграда на [улица], заедно с 1/3 ид.ч. от дворно място, върху което е застроена сградата, представляващо парцел X от кв.112 по плана на [населено място], м.“Центъра“, с площ на целия парцел от 340,00 кв.м.

През 1966г. М. Х. Ф. продава на И. И. С. и Н. И. С. 1/5 ид.ч. от тавански етаж от двуетажна сграда от двуетажна сграда, ведно с 1/30 ид.ч. от дворното място върху което е построена сградата, представляващо парцел X от кв.112 по плана на [населено място], м.“Центъра“, с площ на целия парцел от 340,00 кв.м. И. С. е починал през 1975г. и е оставил пет наследника, от които двама са починали през 1998 и 1999г. През 2008г. наследниците И. И. С. - Н. И. С. – жалбоподател по делото, Р. С. А. и В. С. И. са се снабдили с нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит чрез покупко-продажба, делба и наследство, с който се легитимират като собственици при квоти 6/8 ид.ч. за Н. С. и по 1/8 ид.ч. за Р. и В. от тавански етаж от вътрешна двуетажна жилищна сграда, заедно с 1/6 ид.ч. от дворното място, върху което е застроена, съставляващо УПИ XVII-17, стар парцел X от кв.112 по плана на [населено място], м.“Зона Б-3“, стара местност „Центъра“, целият с площ от 340,00 кв.м.

Парцел X от кв.112 по плана на [населено място], м.“Центъра“, с площ на целия парцел от 340,00 кв.м. е идентичен с УПИ XVII-17, кв.112, м. „зона Б-3“ по действащия план за регулация. След одобряване на кадастралната карта на район „В.“ в УПИ XV-15 попада поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.302.78, в УПИ XVI-16 попада ПИ с идентификатор 68134.302.79 и в УПИ XVII-17 попада ПИ с идентификатор 68134.302.80.

Заинтересованата страна „Българска компания“ АД е собственик на ПИ с идентификатор 68134.302.79.

Административното производство е започнало на 15.04.2004г. с подаването на заявление от Р. Ал.Я. за допускане на устройствена процедура - изработване на подробен устройствен план /ПУП/ с отреждане за жилищно строителство с гаражи, магазини и ателиета. Към заявлението са приложени: документ за собственост, цветно копие на актуална скица и мотивирано предложение. Приложеният в административната преписка документ за собственост е крепостен акт за придобит недвижим имот чрез покупко-продажба от А. Я. К.. Наследниците на Ал.К. са вписани като собственици на УПИ XVI.16,17, кв.112, местността „Зона Б-3“, съгласно ПУП, утвърден със заповед № РД-50-09-568/02.12.1993г./скица л.55/. Р. А. Я. подала заявлението като собственик на имот пл. №16, с адм. адрес [улица], част от УПИ X.-16,17, кв. 112, м. Зона Б-3. Данни за съгласие на всички пряко заинтересовани собственици не са представени със заявлението и до издаване на оспорената заповед.

На 01.06.2004г. с изх.№ ГР-94-Р-26/2004 Дирекция "Архитектура и градоустройство" /Д./, СО е издала разрешение за изменение на план за регулация и застрояване /ИПРЗ/ и работен устройствен план /РУП/.

Със заявление вх. № ГР-94-Р-26 от 02.08.2004г. са внесени проекти за ИПРЗ и РУП. Проектите са изпълнени от арх. Т. Х.. Постъпилите проекти са съгласувани от различни отдели, становището, на които е изразено в писмо до Р. Я. с № ГР-64-Р-26/2004.

На 20.12.2004г. Д. изпратила на район "В." проекта за съобщаване на

заинтересованите лица в съответствие с чл.131 от ЗУТ. На основание чл.128, ал.3 от ЗУТ Район "В." обявил проекта за ИПРЗ и РУП с обявление от 05.01.2005г., изготвен е разписан лист /л.48, л.29/. Постъпили са възражения - л.30, л.42, л.45 и л.46. На 31.03.2005г. район "В." върнал проекта за ИПРЗ с постъпили три броя възражения.

Проведено е заседание на Общински експертен съвет по устройство на територията /ОЕСУТ/ на 26.04.2005г., на което по т.24 от дневния ред е взето решение да се котира разстоянието между подземния гараж регулационната линия на УПИ VII, и проекта е приет, след корекции по служебното предложение и уважените частично възражения, с указания главния архитект да издаде заповед за одобряването му.

Със Заповед № РД-09-1865/12.10.2003г. кметът на СО е предоставил свои функции по ЗУТ на главния архитект на СО, включително да одобрява на основание чл.129, ал.2 от ЗУТ подробните устройствени планове по чл.128, ал.3 от ЗУТ /л.65/.

Със Заповед № РД-09-50-837/04.08.2005г. на главния архитект на С. на основание чл.129, ал.2, чл.130, ал.1 от ЗУТ, във вр. с §1, ал.3 от ДР на ЗУТ, т.3 от Решение №11 по Протокол №58/15.09.2003г. на Столичен общински съвет /СОС/, Приложение №1, чл.134, ал.2, т.6, чл.113, ал.2 от ЗУТ, чл.5, ал.1, т.2, б."а", чл.7, ал.1 от ППЗОПОГП на [населено място], приет с Постановление на Министерски съвет №80 от 15.04.2002г. и протокол №ЕС-Г-56/26.04.2005г., т.24 е одобрено: Изменение на план за застрояване за УПИ XV-15, X.-16 и X.-17, кв.112, м."Зона Б-3", съгласно приложения проект с корекциите в лилав цвят; Работен устройствен план за УПИ XV-15, X.-16 и X.-17, кв.112, м."Зона Б-3", съгласно приложения проект с корекциите в лилав цвят; Изменение на план за регулация на м."Зона Б-3", кв.112. Разделяне на УПИ X.-16,17 на нови УПИ X.-16 и X.-17, по зелените линии, цифри и щрих, съгласно приложения проект.

С процесната заповед е предвидено свързано застрояване за имотите предмет на плана - УПИ XV-15 и новообразувани X.-16, X.-17, като е запазено свързаното застрояване с УПИ X.-14 по действащия тогава Застроителен план, одобрен със Заповед РД-50-09-568 от 02.12.1993г. на главния архитект на С.. Промяна в застрояването е предвидена само за имотите предмет на плана: За УПИ XV-15 е предвидено запазване на основното застрояване и допълнително е предвидено ново допълващо застрояване на един етаж в зоната пред основното и на отстояние 3,00м. от страничната регулационна линия с УПИ X.-14. За X.-16,17 /стар номер/ е предвидено разделянето му на два имота с нови номера X.-16, X.-17 по имотната граница, съгласно чл.19, ал.5 от ЗУТ. За новообразуван имот - УПИ X.-16 е предвидено запазване на основното застрояване като контур, като е предвидено оформяне на северната част на основното застрояване като калканна стена, във връзка с разделянето на имота и е предвидено ново допълващо застрояване на един етаж в зоната между основното застрояване, улицата и по границата с двата съседни имота - УПИ XV-15 и УПИ X.-17 /нов/. За новообразуван имот - УПИ X.-17 е предвидено запазване на петното за застрояване, което попада в имота, като е предвидено разширяването му в посока север и промяна на височината от 4 етажа на 5 етажа в зоната на новообразуваната калканна стена, след разделянето на имота, а останалата част от основното застрояване е запазена на 4 етажа с разширение към дъното на имота. За УПИ X.-17 /нов/ е предвидено и ново допълващо застрояване на един етаж в зоната между основното застрояване с височина 5 етажа, улицата и на 3-ри метра от границата с УПИ III. За новообразувани УПИ X.-16, X.-17 е предвидено и подземно застрояване разположено от началото на 5 етажното застрояване в УПИ X.-17 в

посока към дъното на имотите на разстояние от 2,0м. от дъното на имотите и по границата с УПИ III и УПИ XV-15.

С писмо от 10.08.2005г. в район "В." е изпратен одобрения проект с процесната заповед за съобщаване на заинтересованите лица по реда на чл.130 от ЗУТ. Одобреният проект със заповед № РД-09-50-837/04.08.2005г. е обявен от район "В." с обявление от 24.08.2005г. Изготвен е разписан лист, изпратени са писма с обратни разписки /л.18, 20/. С писмо от 26.01.2006г. район "В." е върнал проекта за ИПРЗ и РУП, одобрени със заповед № РД-09-50-837/04.08.2005г. на Д. без постъпили възражения.

С писмо от 24.11.2020г. Н.-СО удостоверява, че всички материали от административната преписка са представени по делото. Доказателства за съобщаване на процесната заповед на жалбоподателите не са представени.

Съдът допусна и прие неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, ведно с приложенията към нея, изпълнена от вещото лице Б. В.. Съгласно заключението с оспорената заповед №РД-09-50-837/04.08.2005г. предмет на плана са УПИ XV-15 и новообразувани X.-16, X.-17, кв. 112, местност «Зона Б-3», [община], СО. Със заповедта е предвидено свързано застрояване за имотите предмет на плана - УПИ XV-15 и новообразувани X.-16, X.-17, като е запазено свързаното застрояване с УПИ X.-14 по действащият тогава Застроителен план, одобрен със Заповед РД-50-09-568 от 02.12.1993г. на главния архитект на С.. Промяна в застрояването е предвидена само за имотите предмет на плана, като за УПИ XV-15 е предвидено запазване на основното застрояване и допълнително е предвидено ново допълващо застрояване на един етаж в зоната пред основното и на отстояние 3,00м. от страничната регулационна линия с УПИ X.-14 ; за X.-16,17 /стар номер/ е предвидено разделянето му на два имота с нови номера X.-16, X.-17 по имотната граница, съгласно чл.19, ал.5 от ЗУТ. За новообразуван имот - УПИ X.-16 е предвидено запазване на основното застрояване като контур, като е предвидено оформяне на северната част на основното застрояване като калканна стена, във връзка с разделянето на имота и е предвидено ново допълващо застрояване на един етаж в зоната между основното застрояване, улицата и по границата с двата съседни имота - УПИ XV-15 УПИ X.-17/нов/. За новообразуван имот - УПИ X.-17 е предвидено запазване на петното за застрояване което попада в имота, като е предвидено разширяването му в посока север и промяна на височината от 4 етажа на 5 етажа в зоната на новообразуваната калканна стена, след разделянето на имота, а останалата част от основното застрояване е запазена на 4 етажа с разширение към дъното на имота. За УПИ X.-17 /нов/ е предвидено и ново допълващо застрояване на един етаж в зоната между основното застрояване с височина 5 етажа, улицата и на 3-ри метра от границата с УПИ III. За новообразувани X.-16, X.-17 е

предвидено и подземно застрояване разположено от началото на 5 етажното застрояване в УПИ Х.-17 в посока към дъното на имотите на разстояние от 1,50м. от дъното на имотите и по границата с УПИ Ш. /Приложение 1/.

С оспорения план са допуснати намалени отстояния до страничните регулационни линии при 4 и 5 етажното застрояване в УПИ Х.-17 /нов/ спрямо регулационната линия с УПИ Ш, при 5 етажното застрояване /"М+4" от РУП/ в УПИ Х.-16 /нов/ спрямо регулационната линия с УПИ Х.-17 /нов/ /преди калканната.

По отношение на застрояването в УПИ Х.-17 /нов/ е допуснатото намалено отстояние с $1/3$ от нормативното спрямо страничната регулационна линия с УПИ Ш: Зона с 5 етажно застрояване - при височина 16,10м. /изчислена от РУП/ нормативното отстояние съгласно чл.31, ал.2, т.1, е 5,37м. $/16,10 * 1/3 = 5,37/$ - намалено с $1/3$ отстоянието е 3,58м. $/5,37 - 5,37 * 1/3 = 3,58/$, а котирано в одобреният РУП е минимум 4,0м. Зона с 4 етажно застрояване - при височина 13,60м. /изчислена от РУП/ нормативното отстояние съгласно чл.31, ал.2, т.1, е 4,53м. $/13,60 * 1/3 = 4,53/$ - намалено с $1/3$ отстоянието е 3,02м. $/4,53 - 4,53 * 1/3 = 3,02/$, а котирано в одобреният РУП е минимум 3,0м. /разликата най-вероятно се получава от факта, че в обяснителната записка е определена височина от 13,50, а в РУП е 13,60 - разлика между котираните абсолютни коти - $551,1 - 537,5 = 13,6м./$

При спазване на разпоредбата на чл.31, ал.4 от ЗУТ, както следва:

- Зона с 5 етажно застрояване - при височина 16,10м. /изчислена от РУП/ нормативното отстояние е 5,37м. $/16,10 * 1/3 = 5,37/$, а за сградата в УПИ Ш нормативното отстояние е 7,58м. $/22,75 * 1/3 = 7,58/$ или общо нормативното отстояние между сградите е 12,95м. $/5,37 + 7,58 = 12,95/$, така както е котирано в одобреният РУП.

- Зона с 4 етажно застрояване - при височина 13,60м. /изчислена от РУП/ нормативното отстояние е 4,53м. $/13,60 * 1/3 = 4,53/$, а за сградата в УПИ Ш нормативното отстояние е 7,58м. $/22,75 * 1/3 = 7,58/$ или общо нормативното отстояние между сградите е 12,11 м. $/4,53 + 7,58 = 12,11/$, а котирано в одобреният РУП е минимум 12,15м.

По отношение на застрояването в УПИ Х.-16 /нов/ е допуснатото намалено отстояние с $1/3$ от нормативното спрямо страничната регулационна линия с Х.-17 /нов/, в зоната на застрояване обозначена „М+4“, при височина 17,50м. /изчислена от РУП $555,10 - 537,60 = 17,50/$, нормативното отстояние съгласно чл.31, ал. 2, т.1, е 5,83м. $/17,50 * 1/3 = 5,83/$ - намалено с $1/3$ отстоянието е 3,58м. $/5,83 - 5,83 * 1/3 = 3,89/$, а котирано в одобреният РУП е минимум 4,0м., а

спрямо това застрояване, няма сграда разположена в съседния имот. Намалено отстояние е допуснато и в зоната на 4 етажното застрояване, спрямо регулационната линия с УПИ XV-15 при нормативно отстояние 4,53м. $/13,60 \cdot 1/3 = 4,53/$, намалено с $1/3$ отстоянието е 3,02м. $/4,53 - 4,53 \cdot 1/3 = 3,02/$, а котирано в одобреният РУП е минимум 4,0м.

Отстоянията през улица, нормативно съгласно чл.32, ал.1 е минимум височината на сградата. В най-близката зона до улицата съгласно оспорения план -зоната на застрояване обозначена „М+4“ в УПИ X.-16, отстоянието до новопредвидената сграда през [улица],60м. при минимално необходимо - 17,50м.

Съгласно чл.32, ал.2 от ЗУТ, разстоянието между сградите на основното застрояване през дъното на урегулирания поземлен имот е най-малко един път и половина от височината на сградата, разположена откъм по-благоприятната посока за ослънчаване. При допуснато надстрояване на сградата разположена в УПИ VII-4,5 с два етажа височината и е 18м. $/6 \cdot 3 = 18/$ - тоест минимално отстояние 27м. $/18 + 1/2 \cdot 18 = 27/$, а измерено графично от процесния план разстоянието е около 28,7.

Съгласно чл.31, ал.2, т.2 от ЗУТ отстоянието до дъното на имота е необходимо да бъде 6,0м - така както е котирано за X.-17 /нов/, но за УПИ X.-16 /нов/ е котирано 5,0м., въпреки, че фронта на фасадите в двата имота е равен.

Със заключението се твърди също, че с оспорената заповед за имотите предмет на плана - УПИ XV-15 и новообразувани X.-16, XVIII17, кв. 112, местност «Зона Б-3», [община], СО, не се предвижда промяна на отреждането и те запазват предназначението си - за жилищно строителство. Застрояването в имотите предмет на заповедта е съобразено със съществуващото и ново предвиденото застрояване съгласно действащият тогава план за застрояване одобрен със Заповед РД-50-09-568 от 02.12.1993г., и не са въведени ограничения в режим на застрояване и ползване на съседните имоти. Застрояването в съседните имоти включително и през улица е такова каквото е по действащия към този момент застроителен план. Кадастралната основа за изготвянето на плана е Кадастралния план одобрен със Заповед РД-50-09-259/09.08.1985г. на главен архитект на С..

По искане на страните съдът допусна и прие съдебно-техническа експертиза, изпълнена от вещото лице А. А.. Със заключението вещото лице сочи, че процедурата за допускане на изработването и за съгласуване на проектите за ИПЗ, И. и РУП за УПИ XV-15, X.-16 и X.-17 от кв.112 в „Зона Б-3“ на [населено място] е спазена. Проекта за ИПЗ и

РУП е подписан от арх.Т.Х., без данни дали същата към датата на внасяне на проекта в Д. е притежавала пълна проектантска правоспособност по Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране, обнародван в ДВ, бр.20 от 04.03.2003г..От направени проучвания експертът установил, че към м. 06/2004г. е имало регистър на К. за пълна проектантска правоспособност.

В заключението е посочено, че за изработените ИПЗ, И. и РУП за УПИ XV-15, X.-16 и X.-17 от кв.112 в „Зона Б-3“ на [населено място], е отразена етажността, отстоянията, котите, дълбочините на застрояване и линии на застрояване и че същите отговарят по пълнота и съдържание на изискванията на Наредба № 8 от 14 юни 2001г. за обема и съдържанието на устройствените планове и изясняват напълно характеристиките на предвижданото застрояване.

Към датата на одобряване на процесния ПУП от 2005г. е действал ПУП-ЧИЗРП и ЧКЗСП одобрено със Заповед № РД-50-09-568/02.12.1993г. на главния архитект на С.. Видно от графичната част има две групи свързано застрояване съгласно ПУП от 1993г. - едната група е в УПИ X.-16,17, XV-15, X.-14, X.-12,13, X.-10,11, XI-9, X-8, IX-7 и VIII-6 , а втората група е в УПИ III-О., V-2, VI-3 и VII-4,5, от кв.112, Зона Б-3. Височината на 7 етажната сградата в УПИ III за ЖС е 22,75м..

На въпросите за отстоянията това заключение съответства на заключението на вещото лице Б. В..

Съгласно заключението с процесната заповед по т.1 е одобрено изменение на план за застрояване за УПИ XV-15, X.-16 и X.-17 от кв.112, м.Зона Б-3, което като текст съответства на графичната част (л.15) към заповедта. По т.2 е одобрен РУП за УПИ XV-15, X.-16 и X.-17 от кв.112, м.Зона Б-3, което като текст съответства на графичната част (л.13) към заповедта. По т.3 е одобрено изменение на план за регулация за разделяне на УПИ X.-16,17 от кв.112, м.Зона Б-3 на нови УПИ X.-16, и X.-17, което като текст съответства на графичната част (л.14).

Одобрената кадастрална основа към момента на процедиране на издаването на процесната заповед е кадастралния план одобрен със Заповед РД-50-09-259/09.08.1985г. на главен архитект на С.. Действащите регулационен план и застроителен план към момента на издаването на процесната заповед е одобрен със Заповед РД-50-09-568/02.12.1993г. на главен архитект на С.. Със същата заповед е одобрена и уличната регулация на [улица]между кв.142 и кв.112, м. Зона Б-3“, и е приложена на място. По отношение на УПИ X.-16,17 от кв.112 образуван от имоти с идентификатор 68134.302.80 и идентификатор 68134.302.79,

който е предмет на оспорената заповед няма данни за приложена регулация.

Вещото лице сочи, че в имотите попадащи в обхвата на процесната заповед към датата на издаването ѝ има реализирано старо застрояване, което е отразено в кадастралната основа. Съществуващото старо застрояване в УПИ XV-15, X.-16,17 към датата на издаването на процесната заповед не съответства на предвижданията на действащите регулационен и застроителен план, одобрени със Заповед РД-50-09-568/02.12.1993г.. В УПИ XV-15, X.-16,17, съгласно ПУП, одобрен със Заповед РД-50-09-568/02.12.1993г. има предвидено ново застрояване, без запазване на съществуващите сгради. Експертът е посочил, че няма данни кога са построени сградите в УПИ X.-17 от кв.112, поради което не може да отговори при действието на кой план и дали съответства извършеното строителство на предвижданията на плана към датата на изграждането им.

Експертът сочи, че обжалвания ПУП от 2005г. е съобразен със съществуващото и ново предвиденото застрояване съгласно действащият тогава план за застрояване одобрен със Заповед РД-50-09- 568 от 02.12.1993г , съгласно който в УПИ X.-16,17 от кв.112 се предвижда изцяло ново застрояване, без запазване на съществуващите сгради в поземлените имоти.

С удостоверение изх. №205 от 10.10.2022г. Председателят на УС на К. на архитектите в Б. /К./, удостоверява, че в регистрите на К. на проектантите с пълна проектантска правоспособност по чл.6, т.1 от Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране /ЗКАИИП/ няма данни за арх. Т. Х.. Лицето не е било вписано в регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност на К. към месец август 2004г. Няма данни лицето да е кандидатствало за придобиване на пълна проектантска правоспособност и вписване в регистъра на К. по чл.6, т.1 от ЗКАИИП.

Заклучението на вещото лице А.А. е оспорено от адв. А. и адв. М. по въпрос №1 от задачата, поради това, че вещото лице е изследвало процедурата като етапи, а не като факт и от управителя на заинтересованата страна „Българска компания“ АД по т.1.2 от задачата, тъй като държавата или общината са допуснали неправомерно лице да изготви градоустройствен план. Съдът кредитира заключението изцяло, тъй като отговорът по т.1 е от техническа, а не от правна гледна точка и поради това, че отговорът по т.1.2 е съобразен с установени факти от вещото лице, които се потвърждават с писмен документ, представен по делото.

Съдът установи фактите по делото въз основа и на останалите доказателства по делото.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Не се събраха доказателства за съобщаване на оспорената заповед на жалбоподателите, поради което срокът за оспорване не е изтекъл към датата на подаване на жалбата. Жалбата е насочена срещу акт подлежащ на оспорване. Правният интерес от оспорване е определен с определения на ВАС и с представените по делото доказателства за правото на собственост на жалбоподателите.

Получаването на известие от лицето В. Л. Б. не е основание да се приеме, че наследодателите на Ф. Б. са били уведомени по надлежен ред за издаване на оспорената заповед. Поради липсата на доказателства за съобщаване на заповедта твърдението на заинтересованата страна "Българска компания" АД за недопустимост на жалбата на Ф. Б. е неоснователно.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл.128, ал.3 от ЗУТ /ред. ДВ бр.65/2003г./ проектът за подробен устройствен план /ПУП/, който е за част от населено място или селищно образувание в обхват до три квартала включително, както и за поземлени имоти извън границите на населени места и селищни образувания не се обнародва в "Държавен вестник", а се съобщава на заинтересуваните лица. Заповедта, с която се одобрява ПУП по чл.128, ал.3 от ЗУТ се издава от кмета на общината в 14-дневен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет /чл.129, ал.2 от ЗУТ /ред. ДВ бр.65/2003г./. В случая със заповед № РД-09-1865/12.10.2003г. кметът на СО е предоставил своите функции по ЗУТ на главния архитект на СО, включително да одобрява на основание чл.129, ал.2 от ЗУТ подробните устройствени планове по чл.128, ал.3 от ЗУТ. Д. на правата е предвидено с § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ /ред. ДВ бр.65/2003г./. Оспорената заповед е издадена от главния архитект на С. въз основа на оправомощаването, респ. заповедта е издадена от компетентен орган.

Неоснователна е тезата на жалбоподателя Н.С., според която заповедта не е издадена от компетентен орган, тъй като компетентен да я издаде е кметът на район "В." , а не главният архитект на СО. В чл.129, ал.2 от ЗУТ /в прил. ред./ е посочено, че заповедта се издава от кмета на общината, а не от кмета на района.

Заповедта е издадена в писмена форма с посочени фактически и

правни основания. Мотивирана е с приложените в преписката документи.

Заповедта е издадена без да са изяснени всички факти и обстоятелства. Не са събрани доказателства за всички съсобственици на УПИ XVI-16, 17 към момента на постановяване на административния акт. Последица от непълнотата на доказателствата са липсата на съгласие от съсобствениците и неуведомяването на всички съсобственици за започналото административно производство. С доказателствата в преписката се установява, че наследниците на А. Я. К. са били собственици на УПИ XVI-16, но поради непредставяне на удостоверение за наследници с подадените от Р. Я. заявления органът не е разполагал с данни за всички наследници, респ. за всички съсобственици и е приел заявлението на Я., в качеството ѝ на наследник без доказателства в тази насока.

Не е спазено изискването на чл.130 от ЗУТ /ред. ДВ бр.1/2001г./ заповедта да се съобщи на всички заинтересовани лица при условията и по реда на Гражданския процесуален кодекс. Посоченото нарушение не е основание за отмяна на заповедта, тъй като на заинтересованите лица е предоставена възможност в настоящото производство да защитят правата си.

Спазена е последователността на административнопроизводствената процедура. Административното производство е започнало с подаване на заявление за допускане на устройствена процедура - за изменение на ПУП, с приложени документи; издадено е разрешение от Д. за ИПРЗ и РУП; със заявление в Д. са внесени проекти за ИПРЗ и РУП; последвало е съгласуване от отдели ОГП, ИМ и КТ; в район „В.“ Д. изпраща проекта за ИПРЗ и РУП за съобщаване на заинтересованите лица в съответствие с чл. 131 от ЗУТ; район „В.“ обявява проекта за ИПРЗ и РУП на основание чл.128, ал.5 от ЗУТ; постъпват възражения; район „В.“ връща в Д. обявения проект за ИПРЗ и РУП , ведно с постъпилите възражения; ОЕСУТ на заседание приема проекта с корекции по служебното предложение и уважените частично възражения указва да се издаде заповед от гл. архитект на С. за одобряването му; следва издаване на заповедта; Д. изпраща на район „В.“ проекта за ИПРЗ и РУП, одобрен със заповедта за съобщаване на заинтересованите лица по реда чл.130 от ЗУТ; район „В.“ обявява проекта за ИПРЗ и РУП , одобрен със заповедта и връща в Д. проекта за ИПРЗ и РУП без постъпили възражения по заповедта, след съобщаване на заинтересованите лица.

Съгласно чл.230, ал.1 и ал.2 от ЗУТ /ред. ДВ бр.65/2003г./ устройствени схеми и планове и инвестиционни проекти се изработват

само от проектантите - физически лица, които освен техническа правоспособност по чл.229, ал.1 имат и пълна проектантска правоспособност. Условието и редът за признаване на пълна проектантска правоспособност се определят със закон, с който се определят допустимите дейности, които могат да извършват лицата, притежаващи ограничена правоспособност. В настоящия случай проекта за ИПРЗ и РУП е подписан от арх. Т.Х., която не е вписана в регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност на К. към месец август 2004г. и за която няма данни да е кандидатствала за придобиване на пълна проектантска правоспособност и вписване в регистъра на К. по чл.6, т.1 от ЗКАИИП. Допуснато е нарушение, което не представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорената заповед, тъй като изискванията за съгласуване и одобряване на проекта са спазени. Преди одобряването му проектът е съгласуван от различни отдели, становището, на които е изразено в писмо до Р. Я. с № ГР-64-Р-26/2004., също е разгледан и оценен за съответствие с изискванията на закона от ОЕСУТ, респ. заповедта не е издадена само и единствено въз основа на изготвения от арх.Х. проект.

Ответникът застъпва становище, според което процесната заповед касае прилагане изменение на плана по реда на § 8 от ДР на ЗУТ. Това становище противоречи на посоченото правно основание в оспорената заповед, а именно чл.134, ал.2, т.6 от ЗУТ /прилож. редакция/. Не са налице и фактически установявания за придаваеми места от единия към другия имот, липсва и хипотеза за прилагане на регулация с изплащане на обезщетение за придаваеми места.

Допуснато е нарушение на материалния закон, което е основание за отмяна на заповедта.

Правното основание за издаване на оспорената заповед е чл.134, ал.2, т.6 от ЗУТ. Приложимата норма е действащата към момента на издаване на акта, съгласно чл.142, ал.1 от АПК, в случая ред. ДВ. бр.65/2003г., съгласно която влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал.1, и когато: има съгласие на всички пряко заинтересувани собственици. Това са собствениците на урегулираните поземлени имоти, по отношение на които се иска изменение на регулацията. В случая е поискано изменение на план за регулация на м."Зона Б-3", кв.112 чрез разделяне на УПИ Х.-16,17 на нови УПИ Х.-16 и Х.-17. Пряко заинтересувани собственици са собствениците на УПИ Х.-16,17, но не и всички заинтересувани лица по смисъла на чл.131 от ЗУТ. Заинтересуваните лице по чл.134, ал.2, т.6 от ЗУТ са само една част от изброените лица в чл.131 от ЗУТ. Това е така

защото с одобреното изменение на регулацията не се засягат регулационните граници със съседни имоти, а само вътрешната граница между новообразуваните УПИ Х.-16 и Х.-17. В тази връзка не е основание да не бъде допуснато изменението ако регулацията не е приложена. Допуснатото изменение няма за предмет изменение на имотни граници със съседни имоти. С разпоредбата на чл.131 от ЗУТ е очертан кръгът на лицата, които могат да обжалват подробен устройствен план или неговото изменение, независимо от основанията, на което е одобрено изменението. Същото се отнася и за собствениците на имотите в свързано застрояване, ако не са пряко заинтересовани собственици, респ. не са собственици на УПИ Х.-16,17. Доколкото сами по себе си регулационните промени не пораждаат, не изменят и не прекратяват вещни права, за направеното искане, представляващо действие на управление, за обособяване на два УПИ от един не е било необходимо съгласието на други лица извън собствениците на УПИ Х.-16,17.

Към момента на издаване на оспорената заповед Ф. К. Б. е била носител на правото на собственост върху 1/3 идеална част от УПИ XVII-17, а Н. И. С., Р. С. А. и В. С. И. и Н. И. С. са били съсобственици на 1/30 ид.ч. от същия поземлен имот. Тяхното съгласие за изменението на ПУП не е получено.

Поради неустановяване на всички съсобственици на УПИ XVI-16, 17 в хода на административното производство, включително неустановяване на всички наследници на А. Я. К. не е налично съгласие и от останалите наследници на К. освен Р. Я., която е подала заявлението.

След като съсобствениците не са дали съгласие за това разделяне на общия, съсобствен урегулиран поземлен имот заповедта е незаконосъобразна, поради липса на условията по чл.132, ал.2, т.6 от ЗУТ за съгласие на всички заинтересувани собственици и по тази причина следва да се отмени.Неизпълнението на това условие е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на заповедта.

Не са изпълнени условията на чл.15, ал.3 от ЗУТ, съгласно който границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи.

Неоснователна е хипотезата на заинтересованата страна "Българска компания" АД, че само липсата на съгласие не е основание да се откаже издаването на оспорената заповед при условие, че заинтересованите собственици не са подали възражения. Подаването на възражение не е елемент от нормата на чл.132, ал.2, т.6 от ЗУТ, поради което

неподаването на такова не преодолява изискването за изрично изразено съгласие.

Предвид изложеното оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

На основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на органа за произнасяне съобразно мотивите на решението.

Неспазването на нормативните изисквания за действителност на административния акт го правят незаконен - нищожен или унищожаем. В закона липсва дефиниция за това кога един акт е нищожен и кога е унищожаем. Но теорията и практиката са извели безспорни критерии за разграничаване на двата вида пороци. Когато липсва правообразуващо волеизявление факт, факт, който е необходим, за да съществува самият юридически акт, е налице порока нищожност. Когато липсва условие, предпоставка за волеизявление е налице порока унищожаемост. Поради този характер на пороците нищожността се свързва основно с изискванията за компетентност и форма. Те определят релевантните за образуването на волеизявление факти - определят субекта, на който държавата е възложила упражняването на съответната държавна власт, и формата, в която волята на субекта трябва да бъде обективирана.

Когато не е налице субект на власт, тоест актът е издаден от правен субект, на който държавата не е възложила властническото правомощие чрез едностранно волеизявление да предизвика промяна в правната сфера на други правни субекти, издаденият акт е нищожен. Такъв ще бъде актът и когато не е налице формирана воля, тоест липсва волеизявление на държавния орган.

В настоящия случай процесния акт е издаден от орган, на който компетентността произтича от надлежно оправомощаване. АПК въвежда писмената форма като условие за валидност на административния акт, с изключение на случаите по чл.59, ал.3. Поради това актът ще бъде нищожен ако не е издаден в писмена форма. С оспорената заповед волята на органа е обективирана в писмената форма.

Пороците материална незаконосъобразност и съобразяване с целта на закона, т.е. нарушение на материалноправните изисквания за съдържанието на волеизявление, биха могли да доведат до нищожност на един акт само когато с него се налага очевидно престъпление. Във всички останали случаи нарушението на материалноправните разпоредби и на целта на закона води до унищожаемост на акта, защото материалноправните разпоредби и съответствие с целта на закона са само предпоставки за формиране на законосъобразно волеизявление на компетентен орган. До унищожаемост води нарушението и на другото

изискване за законосъобразност на акта - спазването на определените административнопроизводствени правила, тъй като те също са само предпоставка, условие за законосъобразно формиране на волеизявлението.

От изложеното следва, че оспорената заповед не е нищожна.

Предвид изхода на спора основателни са претенциите на жалбоподателите за присъждане на разноски по делото. Представени са доказателства за хонорар на особения представител в размер на по 500,00 лв. Ф. Б. е представила доказателства и за внесен хонорар в размер на 100,00 лв. за вещо лице /л.383/, а Н.С. за внесен депозит в размер на 300,00 лв. за вещо лице /л.369/. Доказателства за заплатен адвокатски хонорар не са представени.

Възнаграждението за вещото лице Б.В. е изплатено от бюджета на съда. Предвид основателността на жалбата тези разноски следва да се възстановят от ответника.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-09-50-837/04.08.2005г. на главния архитект на С., а сега на главния архитект на Столична община.
ИЗПРАЩА преписката на главния архитект на Столична община за ново произнасяне по заявлението предвид задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, посочени в решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. И. С., с адрес в [населено място] сумата 800,00 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ф. К. Б., с адрес в [населено място] сумата 600,00 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Административен съд – София град сумата 250,00 лв., разноски за вещото лице Б.В..

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: